

This text was downloaded from <http://georgianmanuscripts.uk/>, where you can also find other texts of the Wardrops' Collection Online (WCO). It is published within the framework of the joint research programme of the University of Oxford and SRNSFG in Georgian Studies, under a [CC BY-NC-SA 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/) licence.

CATALOGUE OF THE WARDROP COLLECTION ONLINE — MS. Wardr. c. 1 (1) Mcevr̄is shvili მწევრის შვილი mcevr̄is švili

Table of contents

1.

[Page 1]

1.1. მწევრის შვილი.

იყო ერთი ხელმწიფე იმას შვილები არა ჰყავდა. ერთმა მკითხავმა ურჩია, დაეკლა მას მტრედები, რომელნიც იყვნენ რომელთაც ბუდე ჰქონდათ ხელმწიფის ბაღში. თელი მტრედი თვითონ შეჭამა, მხოლოდ ბარკლები მისცა მოსამსახურეს და ნელები მიუგდო თავის მწევარს. გავიდა პატარა ხანი და ხელმწიფესაც ყუ ეყოლა შვილი, იმის მოსამსახურესაც და მწევარსაც. ხელმწიფემ სამნივ თვითონ იშვილა.

[Page 2] მალე იმათ მოუდომეს თოფები და სხვა იარაღი. ხელმწიფემ გააკეთებინა უშველებელი თოფები, მაგრამ მწევრის შვილმა დაამტვრია და გადაყარა. ხელმწიფემ გაუკეთებინა უფრო დიდი თოფები და მწევრის შვილმა მოინდომა თავისი ძმებით მოევლო მთელი თავისი სახელმწიფო. ~~აჰა~~ ხელმწიფემ ასწავლა გზა და ანიშნა ერთი ალაგი, სადაც ~~აჰა~~ იდვადიდი ქვა დაზედ ეწერა: "ვინც ამქვას იქით გადავა, ცოცხალი ვეღარ დაბრუნდება". და უთხრა, რომ იმას იქით მდეგების სახელმწიფოაო.

მწევრის შვილი მალე გაუდგა გზას. მალე იმ ქვასთანტ მივიდა. იმის ძმების არ უნდოდათ იმას იქით გადასვლა, მაგრამ მწევრის შვილმა ძალად წაიყვანა. იარა, იარა და მიადგა ერთ [Page 3] უშველებელ სახლს. ნახა გაშლილი სუფრა, რომელზედაც ელაგა ექვსი თეფში. ექვსი ნაჭერი პური და ექვსი კოვზი და შიგ კი არავინ იყო. მწევრის შვილმა იცოდა, რომ ის სახლი სამი ყველაზედ ღონიერი მდევისა იყო და გაგზავნა თავისი ერთი ძმა თეთრი მდევის მოსაკლავად. იმან იცოდა, რომ მდევის უნდა ხიდზედ გამოეარნა. იმის ძმა წავიდა და ჩასაფრდა, მაგრამ რა წამს მდევი დიანახა, დაიმალა. მწევრის შვილმა ეს იცოდა და თვითონ ჩასაფრდა. მდევმა რომ გამოიარა, მწევრის შვილმა ჩაახველა. მდევის ცხენი ~~აჰა~~ დაფრთხა და და მდევმა შეჰყვირა: "შე ოხერო, რა გახტუნებს? სამნი ძმანი ვართ, სამი ცოლი გვყავს და ჩვენი შიშით ზეცას ფრინველს და ქვეშენელს ჰიანჰველს

ვერ გაუვლია, ერთი ვილაც მწევრის შვილია და ჯერ ხოჭიჭიდან არ არის ამოსული". "მწევრის შვილი მე ვარ"

შესძახა მწევრის შვილმა და გადმოხტა. იძრო ხმალი შემოჰკრა და ცხენიდან გადმოაგდო. მერე ყური მოსჭრა ჭოჯიბეში ჩაიღო და მდევი ხიდს იქით გადააგდო. მივიდა ძმებთან და უთხრა: "რა ჰქენ? ვერ მოკალიო?" "მე იქ ვერაფერი ვნახეო" უპასუხა. ძმამ. მერე უნდა გამოეარა შავ მდევეს. მწევრის შვილმა

[Page 4] გაგზავნა მეორე ძმა. მაგრამ იმასაც შაეშინდა. ისიც მწევრის შვილმა მოჰკლა, მოსჭრა ყური მდევეს, ჩაიდვა ჯიბეში, მოსწყვიტა იმის რაშს ძუა. შეჰკრა და გაგზავნა მდევეების სახლში. ახლა მოვიდა მწევრის შვილის ჯერი. ძმებს უთხრა: "როცა ცხენმა წილხი ჭ ჩაგკრათ აუშვით და გამოგზავნეთო". მესამეთაც ჩასაფრდა. პატარა ხანს უკან გამოჩნდა მდევი. რამდენსაც ამოისუნთქებდა იმდენი ნაკვერჩხალი სცვივოდა პირითგან. თვითონ იყო წითელი, წითელ რაშზედ იჯდა და უკან ქორ-მეძებრები მოსდევდნენ.

მწევრის შვილმა კიდევ ისე ჩაახველა და მდევემა ისევე შეუტია ცხენს. მამწევრის შვილმა და იმან დაიწყეს ბრძოლა იმ პირობით, რომ მდევეს ქორ-მეძებრები არ მოშვილებოდნენ. დაიქნია მდევემა და მწევრის შვილი მუხლამდის ჩასვა მიწაში. დაიქნია ხ ახლა მწევრის შვილმა და იმანაც მუხლამდის ჩასვა. მდევემა წყლამუცლამდის ჩასმა, მწევრის შვილმა წელამდის. მერე მდევემა წელამდის ჩასვა და მწევრის შვილმა ყელამდის. გაჩხხხამდევემა ქორ-მეძებრები მიიშველია, მაგრამ მწევრის შვილმა გამოხსნა ძუა და პატარა ხანს უკან მოვარდა შავი მდევის რაში და თან დიდ ჭო ბომს მოათრევდა. მოხვდა მდევეს თავში და მოკლა. ამაზედ ქორ-მეძებრებიც გაიფანტნენ და მწევრის შვილმა ყველანი თვითონ დაისაკუთრა. მწევრის შვილის ძმები

[Page 5] დამთვრალიყვნენ (მდევეების ღვიწით) და დასძინებოდათ ძუის გამოხსნაზედ. ცხენს რამდენ-

ჯერმე წიხლი ჩაეკრა, მაგრამ იმათ არ გამოჰღვიძებოდათ და ამიტომ ცხენს ბოძი, გადმოეგო და გამოქცეულიყო. მწევრის შვილმა იმასაც მოსჭრა ყური და ჯიბეში ჩაიღო.

მერე დაბრუნდა და აჩვენა ყველაყველა ყურები. იმათ შერცხვათ, მაგრამ რას იზამდნენ? პატარა ხანს უკან მს მწევრის შვილმა ძმები შინ გაგზავნა. თვითონ კარგად იქცა და დასკუპდა მდევეების ტახტზეც. მოვიდნენ მდევეების ცოლები და გაუკვირდათ, რომ იქაურობა არეული იყო. და ამბობდნენ "ვინა ქნაო?" კატა კნაოდა "მიაუ!" "შენ რა მსად შეგიძლიან ესა" დაუყვირეს მდევის ცოლებმა და სცემეს.

კატა ისევ მწევრის შვილად იქცა და უთხრა ყველაფერი. მერე ისინი დადგნენ დიდი ქვის ერთ ნაპირზედ, მწევრის შვილი მეორეზედ და ჩასჭიდეს ხელები. რამდენ თუ მდევეები გადაიტაცებდნენ, მწევრის შვილი იმათი იქნებოდა და თუ მწევრის შვილი გადაიტაცებდა, მდევეები იმისი იქმნებოდნენ. მწევრის შვილი ახტა და მუხლამდის ქვაში ჩაჯდა. ჩასჭირდა ხელი მდევეებს და ყველანი თავისთან გადაყარა. უფროსი თვითონ შეირთო,

შვათან შერთო ხელმწიფის შვილს და უმცროსი მოსამსა
[Page 6] ხურის შვილს. მერე ის დაბრუნდა თავის სახელმწი-
ფოში. გზაზედ გადიარა ერთ მდევეების სახელმწიფოზე.
იქ ეგდო დიდი, ერთი სოფლის ტოლი ქვა. ვინც იმ ქვის ~~ბოლოს~~
ჰ ერთ თავს ასწევდა ის უნდა ყოფილიყო იმათი მეფე.
უქმე დღე იყო, როცა მივიდა მწევრის შვილი იქ.
მივიდა მდევეების ხელმწიფე და აუწია ერთი თავი
ამ ქვას. მწევრის შვილმა დაავლო ქვას ხელი
და ისეთი მაღლა მისროა, რომ ქვა ძლივს გა-
მოჩნდა. მდევეები მიეხვივნენ და ეხვეწებოდნენ,
შენ იყავ ჩვენი ხელმწიფეო, მაგრამ მწევრის შვილი
დიდ უარზედ იდგა. ადგა მერე და იქიდან წავიდა
თავის სახლში. იქ გაიგო, რომ ხელმწიფეს დაჰბადებია
კიდევ ერთი შვილი, რომელიც გაგიჟებულიყო და
ყველას ჰკლავდა, ვისაც სახლში ცეცხლი
ენტო. ეშმაკები ხართო.

მწევრის შვილი დაეფიცა თავის მამას
უთუოდ მოგიყვანო და წავიდა საძებნელად.
იარა, იარადა მივიდა ერთ სახლთან.
[Page 7] იქ იმან დაინახა, რომ ხალხი წიოკობდა და
ტიროდა. მგ მივიდა და ჰკითხა: "რა ამბავიაო?
იმათ უთხრეს. "ხელმწიფეს ჰყავს ერთი შვილი,
გიჟი და ესე გვხოცავს ყველას, ვის სახლშიც
ცეცხლა ნახავსო". მწევრის შვილი შევიდა და
და იჭირია თავისი ძმა. გაჰკრა ორიოდე სილა და გაუჯავრდა
მერე შეჰკრა და მოჰგვარა თავის მამას.
ხელმწიფე როცა მოკვდა ტახტზედ მწევრის შვილი
ავიდა ~~და გახდა მმფ.~~ და თავისი გმირობით და ჭკუით
ყველგან სახელი გაითქვა.

ელასა მელასა
მლოფუდა მეკიდა ყელასა
მთქმელსაც და გამგონებელსაც
ძილი გაამოთ ყველასა.

[Home](#)

Date: 10 January 2020